

исторически, географски, икономически, стратегически и пр. характер.

Но една автономна Македония под властта на султана можеше да се допусне само като едно временно разрешение на македонския проблем, само като един временен етап и то не към създаването на една напълно самостоятелна държава, а на една държава, която би съставлявала част от една по-висша политическа организация на държавите на полуострова. Тя не би представлявала едно окончателно разрешение на македонския проблем, защото нито Сърбия, нито Гърция, нито България не биха се задоволили с такова едно разрешение. За Сърбия причината за това бе нейното крайно тежко географско положение, което ѝ създаваше тежки условия за съществуване, обричайки я на стопанска немощ и безсилие да се противопостави на неудържимия австро-германски натиск към Балканите и Солун, на който натиск ней предстоеше да бъде първата жертва. Сърбия винаги се е стремилa да си извоюва едни по-изгодни стопански граници и пътища към море и, ето защо, тя не можеше да се задоволи с едно разрешение на македонския проблем, което не би подобрило политическите и стопански условия на нейното съществуване. А Австрия беше твърде силен съсед и Сърбия не можеше и да помисли дори за едно скорошно подобрене на своето положение за нейна сметка. Гърция също не искаше да допусне мисълта за една автономна или независима Македония. Причините, които обясняват сръбската политика, тук не съществуват. Но вместо тях у гърците съществува една силна шовинистическа страст, едни мегаломански идеи за разширение и възкресяване на едно минало, което никога не може да се върне — Византийската империя със седалище в Цари-